

ΕΠΛ232 – Προγραμματιστικές Τεχνικές και Εργαλεία

Διάλεξη 12: Οργάνωση Προγραμμάτων σε Πολλαπλά Αρχεία II

(Κεφάλαια 15.2-15.4 & 14.1, 14.2, 14.4, ΚΝΚ2ΕΔ)

Δημήτρης Ζεϊναλιπούρ

<http://www.cs.ucy.ac.cy/courses/EPL232>

Περιεχόμενο Διάλεξης 12

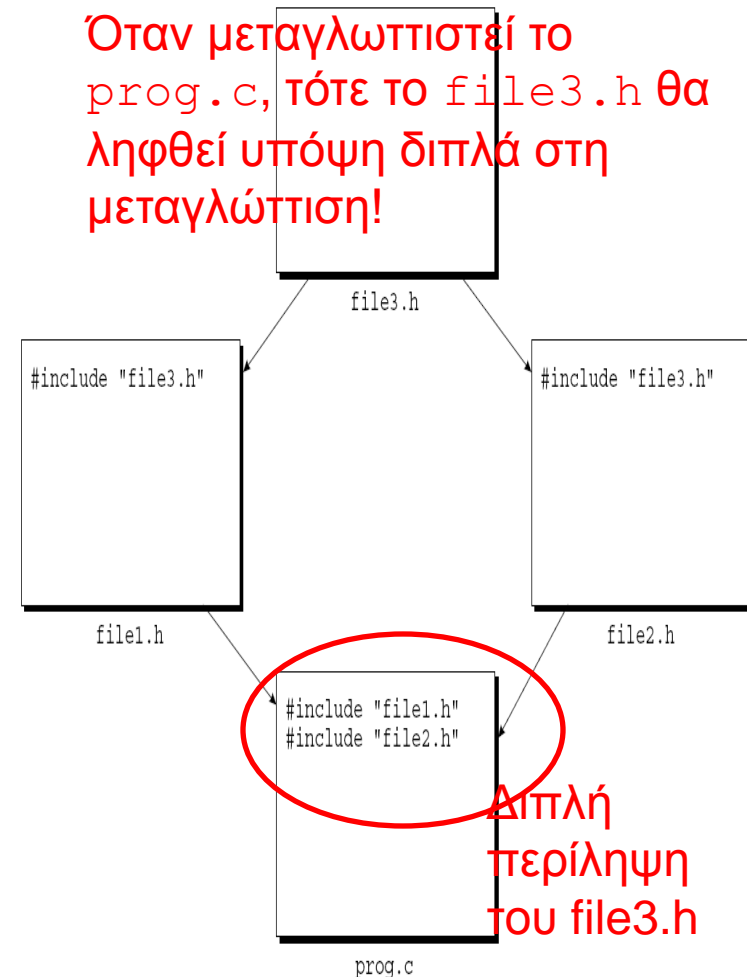

- **Οργάνωση σε Πολλαπλά Αρχεία (15.2-15.3)**
  - Εμφωλευμένα Include
  - Προστασία Αρχείων Κεφαλίδας με `#ifndef ... #endif`
  - Λογική Διάσπασης και Παράδειγμα: `justify`
- **Μεταγλώττιση με Makefiles (15.4)**
  - Makefiles και Αυτοματοποίηση Μεταγλώττισης
  - Γενικό (Generic) Makefile
  - Λογική Επανα-Μεταγλώττισης
- **Οδηγίες Προεπεξεργαστή (14.1,14.2,14.4)**
  - Δηλώσεις `#include` και `#define`, Παραδείγματα Χρήσης
  - Παραμετροποιημένες Μακροεντολές (Macros)
  - Δήλωση Μακροεντολών εκτός Προγράμματος

Προστασία Αρχείων Κεφαλίδες (Protecting Header Files)

- Εάν ένα αρχείο κώδικα (.c) περιέχει το **ΙΔΙΟ** αρχείο κεφαλίδας **2 φορές**, τότε ενδέχεται να προκύψουν **προβλήματα** μεταγλώττισης.
  - Εάν το `file3.h` περιέχει μόνο `define macros`, `function prototypes`, και δηλώσεις μεταβλητών δεν δημιουργείται πρόβλημα
  - Εάν το `file3.h` περιέχει `typedef` θα πάρετε σφάλμα μεταγλώττισης

Προστασία Αρχείων Κεφαλίδες (Protecting Header Files)

- Για να προστατέψουμε ένα αρχείο κεφαλίδας, μπορούμε να περιλάβουμε το περιεχόμενο του σε μια οδηγία Προεπεξεργαστή **#ifndef-#endif**.
- Παράδειγμα προστασίας `boolean.h`:

```
#ifndef BOOLEAN_H
#define BOOLEAN_H

#define TRUE 1
#define FALSE 0
typedef int Bool;

#endif
```

Ifndef: If not defined
Εάν και δεν είναι απαραίτητο, να δίνεται το όνομα ΠΑΝΤΑ βάσει του ονόματος του αρχείου για αποφυγή λαθών

Διάσπαση Προγράμματος σε Πολλαπλά Αρχεία

Η Σχεδίαση ενός προγράμματος προϋποθέτει (8 βήματα):

- 1. Find Functions:** εύρεση των συναρτήσεων που αποτελούν το πρόγραμμα.
- 2. Group Functions:** Οι συναρτήσεις ομαδοποιούνται σε λογικά-σχετιζόμενες ομάδες (logically related groups).
- 3. Design Header:** Κάθε **σύνολο συναρτήσεων (αντικείμενο)** πρέπει να έχει ένα αρχείο κεφαλίδας (`foo.h`):
  - **"Διαφήμιση" Εξωτερικών Προτύπων/Μεταβλητών/κτλ:** `foo.h` περιέχει τα πρότυπα των συναρτήσεων που ορίζονται στο `foo.c` αλλά και οτιδήποτε θέλουμε να έχει εμβέλεια **εκτός** του `foo.c`.
  - **"Απόκρυψη" Εσωτερικών Προτύπων/Μεταβλητών/κτλ:** Στοιχεία που θα χρησιμοποιηθούν μόνο στο `foo.c` ΔΕΝ πρέπει να δηλωθούν στο `foo.h` αλλά μόνο στο `foo.c` (με **static**.)
  - **Βιβλιοθήκες:** Συμπεριλάβετε εδώ όσες βιβλιοθήκες χρειάζεστε για την αυτόνομη μεταγλώττιση / δοκιμή του αντικειμένου `foo.c`

Διάσπαση Προγράμματος σε Πολλαπλά Αρχεία

Η Σχεδίαση ενός προγράμματος προϋποθέτει (συνέχεια):

4. Code Source: Υλοποιούμε το αρχείο `foo.c` βάσει των προτύπων που δόθηκαν στο αρχείο κεφαλίδας (`foo.h`).

- `#include "foo.h"` στο `foo.c`
- έτσι ώστε ο μεταγλωττιστής να μπορεί να ελέγξει ότι τα πρότυπα του αρχείου `foo.h` ταιριάζουν με αυτά του `foo.c`.
- Το `.c` περιέχει και όλες τις **"Εσωτερικές Συναρτήσεις"** (π.χ., auxiliary συναρτήσεις που δεν θέλουμε να "διαφημιστούν" έξω)

5. Include foo.h Elsewhere: Το `foo.h` θα περιλαμβάνεται σε κάθε αρχείο το οποίο θα χρειαστεί να καλέσει συναρτήσεις που βρίσκονται στο `foo.c`.

6. Συνάρτηση Main: Η (μια και μοναδική συνάρτηση) `main` είναι καλό να τοποθετηθεί σε αρχείο που φέρει όνομα όμοιο με αυτό του προγράμματος.

Διάσπαση Προγράμματος σε Πολλαπλά Αρχεία

7. Driver Αντικείμενου: Κάθε .c/ .h σύνολο ΠΡΕΠΕΙ να συνοδεύεται από μια συνάρτηση **driver (οδηγό χρήσης)**

```
#ifdef DEBUG
/* Declaring Object Unit Tests */
static void tester1() { ... }
static void tester2() { ... }
int main(void) {
    tester1(); tester2(); //...
    return 0;
}
#endif
```

Χωρίς αυτό, συμπερίληψη του foo.h στο main.c θα έδειχνε 2 main() συναρτήσεις στον μεταγλωττιστή => ERROR

Εμβέλεια συνάρτησης στα πλαίσια του αρχείου μόνο (δηλ., PRIVATE)

- Μια τέτοια συνάρτηση επιτρέπει να **αποσφαλματώσουμε** το αντικείμενο .c/.h **ξεχωριστά** από τα άλλα αντικείμενα.
  - **Χωρίς Makefile** : `gcc -DDEBUG=1 foo.c`
  - **Με Makefile (σε λίγο)** : `make CFLAGS=-DDEBUG=1 foo`
- Αργότερα θα μάθουμε πώς να γράφουμε drivers για κάλυψη **οριακών περιπτώσεων (unit tests)**

Παράδειγμα Οργάνωσης Προγράμματος

- Υποθέστε ένα πρόγραμμα το οποίο χωρίζεται στα ακόλουθα αρχεία:
  - `stack.c`: συναρτήσεις που σχετίζονται με τη στοίβα
    - Περιλαμβάνει `main()` μέσα σε `#ifdef DEBUG ... #endif`
  - `queue.c`: συναρτήσεις που σχετίζονται με τη ουρά
    - Περιλαμβάνει `main()` μέσα σε `#ifdef DEBUG ... #endif`
  - **`game.c`**: περιέχει τη συνάρτηση **`main`**
    - ... το `main()` ΔΕΝ περιλαμβάνεται σε `ifdef`.
- Θα χρειαστούμε τουλάχιστον δυο αρχεία κεφαλίδας:
  - `stack.h`: πρότυπα συναρτήσεων του `stack.c`
  - `queue.h`: πρότυπα συναρτήσεων του `queue.c`

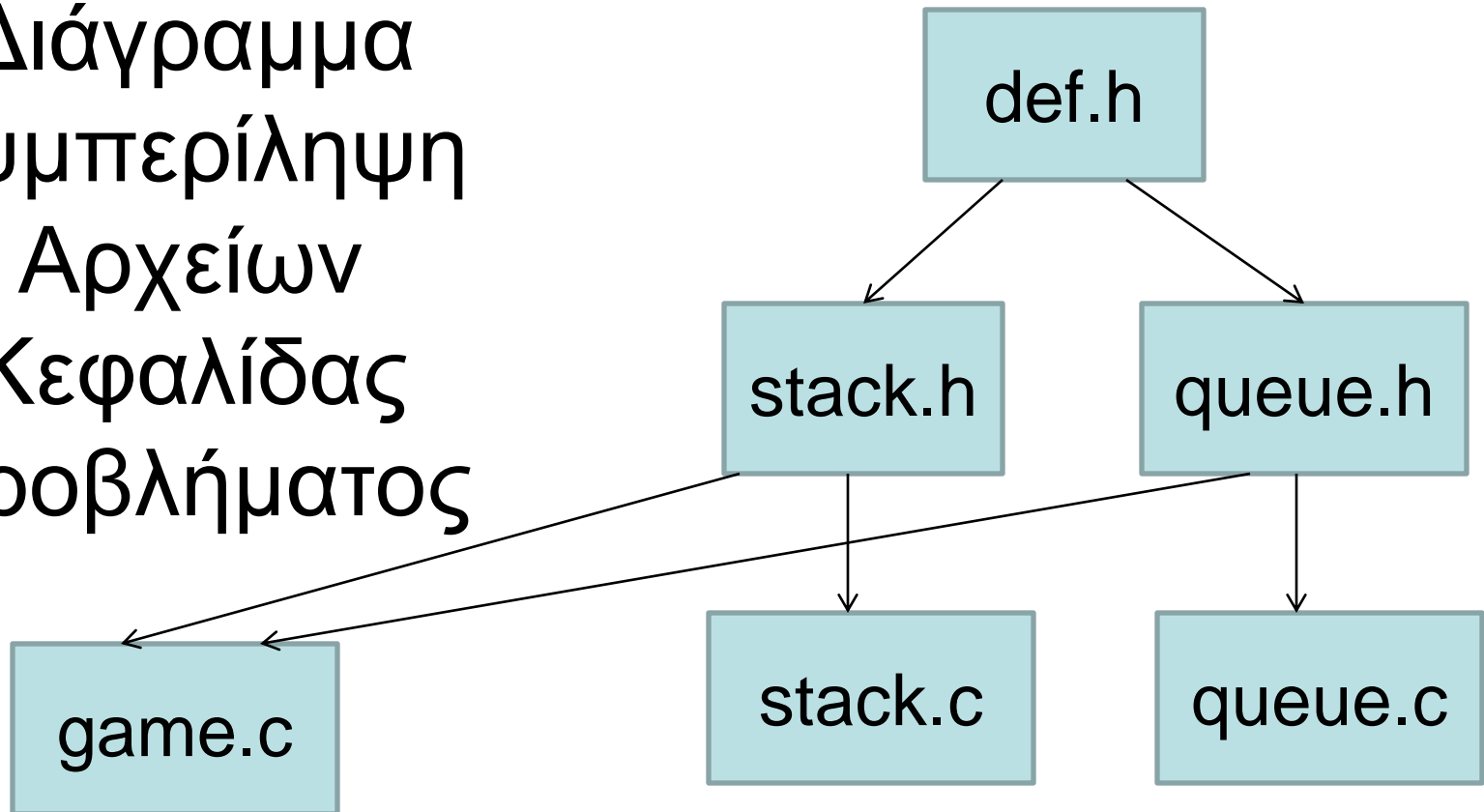
• Βασικό Παράδειγμα για επίλυση AS3!

Παράδειγμα Οργάνωσης Προγράμματος

Διάγραμμα
Συμπερίληψη
Αρχείων
Κεφαλίδας
Προβλήματος

Παράδειγμα Οργάνωσης Προγράμματος


```
#ifndef DEF_H
#define DEF_H

// A) Libraries
// nothing

// B) Declarations
typedef struct node {
    int data;
    struct node *next;
} NODE;

// C) Function Prototypes
// nothing
#endif
```

[def.h]

Κοινές Δηλώσεις για
Stack.h και Queue.h

Μια σημείωση για το static

typedef static struct node { } NODE;
// ΛΑΘΟΣ – typedef δηλώνει τύπο.

static NODE node;
// OK, εφόσον ορίζουμε ότι το node θα έχει στατική αποθηκευτική διάρκεια (δηλ., "ορατότητα" στην εμβέλεια που ορίζεται, π.χ., αρχείου ή συνάρτησης)

Παράδειγμα Οργάνωσης Προγράμματος

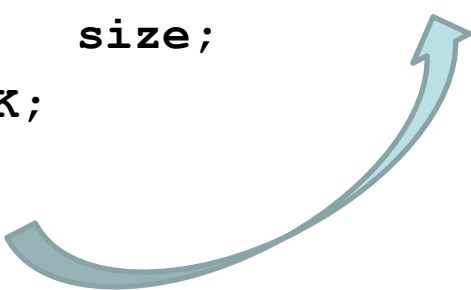


```
#ifndef STACK_H           [ stack.h ]
#define STACK_H

// A) Libraries
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
#include <stdbool.h>
#include "def.h"

// B) Declarations
typedef struct {
    NODE *top;
    int size;
} STACK;

// C) Function Prototypes
/**
 * Doxygen Comment
 */
STACK *initStack(STACK *stack);
/* Comments */
int initStack2(STACK **stack);
/* Comments */
bool isEmptyStack(STACK *stack);
/* Comments */
void top(STACK *stack);
/* Comments */
int push(int value, STACK *stack);
/* Comments */
int pop(STACK *stack, int *retval);
#endif
```


Παράδειγμα Οργάνωσης Προγράμματος

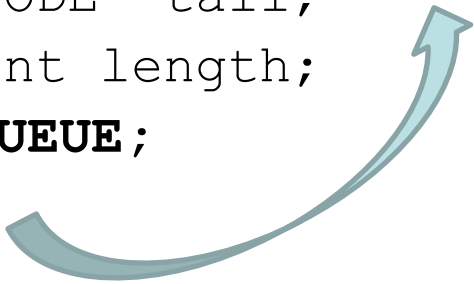


```
#ifndef QUEUE_H           [ queue.h ]
#define QUEUE_H

// A) Libraries
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
#include <stdbool.h>
#include "def.h"

// B) Declarations
typedef struct {
    NODE *head;
    NODE *tail;
    int length;
} QUEUE;

// C) Function Prototypes
/**
 * Doxygen Comment
 */
QUEUE *initQueue(QUEUE *queue);
int initQueue2(QUEUE **queue);
/* Comments */
bool isEmptyQueue(QUEUE *queue);
/* Comments */
void printHead(QUEUE *queue);
/* Comments */
void printTail(QUEUE *queue);
/* Comments */
int enqueue(int value, QUEUE *q);
/* Comments */
int dequeue(QUEUE *q, int *retval);
#endif
```


Παράδειγμα Οργάνωσης Προγράμματος

[game.c]

```
/* Formats a file of text */  
  
#include <string.h>  
#include "stack.h"  
#include "queue.h"  
  
#define MAX_WORD_LEN 20  
  
int main(void)  
{  
    ...  
}
```

Άσκηση για το Σπίτι:
Οργανώστε την τελική
έκδοση της RPN
αριθμομηχανή

**Μεταγλώττιση;
Πολλά Αρχεία ☹
Δύσκολο να το
χειριστούμε ...**

Makefiles

(Αυτοματοποίηση Μεταγλώττισης)

- Για την ευκολότερη μεταγλώττιση μεγάλων προγραμμάτων, το UNIX παρέχει την έννοια των **makefile**.
  - Την οποία θα χρησιμοποιήσουμε για τις εργασίες 3-5
- Το **makefile** είναι ένα αρχείο κειμένου με ειδική σύνταξη η οποία επιτρέπει:
  - Τη **δήλωση των αρχείων** που αποτελούν ένα πρόγραμμα.
  - Την περιγραφή των **συσχετίσεων (*dependencies*)** ανάμεσα σε πηγαία αρχεία και αρχεία κεφαλίδας.
    - **Συσχετίσεις Μεταγλώττισης**
      - Υποθέστε ότι το `game.c` περιλαμβάνει το αρχείο `stack.h`.
      - Τυχών αλλαγή του `stack.h` προϋποθέτει την επανα-μεταγλώττιση του `game.c`
  - Τη δήλωση **ειδικών ορισμάτων μεταγλώττισης**.

Makefiles

(Αυτοματοποίηση Μεταγλώττισης)

Target (Στόχος):

Εξαρτήσεις:

- Makefile για το πρόγραμμα `game` :

```
game: game.o stack.o queue.o
```

```
gcc -o game stack.o queue.o  
link
```

```
game.o: game.c stack.h queue.h
```

```
gcc -c game.c  
Compile but don't link
```

```
stack.o: stack.c stack.h
```

```
gcc -c stack.c
```

```
queue.o: queue.c queue.h
```

```
gcc -c queue.c
```

Κανόνες (Rules):
4 Ομάδες Εντολών

Προτιμήστε το γενικό makefile που ακολουθεί σε λίγες διαφάνειες!

Makefiles

(Αυτοματοποίηση Μεταγλώττισης)

- Το **makefile** για ένα πρόγραμμα φτιάχνεται με ένα **κειμενογράφο** και φυλάσσεται σε αρχείο με όνομα **Makefile** ή **makefile**.
- Στη συνέχεια χρησιμοποιούμε την εντολή **make** για να μεταγλωττίσουμε (ή να επανα-μεταγλωττίσουμε) το πρόγραμμα
  - Εάν δεν υπάρχει το **make** εγκατεστημένο στο σύστημα σας θα πρέπει να το εγκαταστήσετε.
- Ελέγχοντας την **ώρα / ημερομηνία** μεταβολής του κάθε αρχείου **πηγαίου κώδικα** σας, το **make** είναι σε θέση να αναγνωρίζει ποιά αρχεία **πρέπει να επανα-μεταγλωττιστούν**.

Makefiles

(Αυτοματοποίηση Μεταγλώττισης)

- Κάθε εντολή στο αρχείο **makefile** πρέπει να φέρει στην αρχή ένα tab (όχι μια ακολουθία από spaces), εναλλακτικά θα πάρετε κάποια λάθη.
  - \$ make
  - Makefile:26: *** missing separator. Stop.
- Τα **makefile** μπορεί να είναι **πάρα πολύ περίπλοκα** (για μεταγλώττιση μεγάλων προγραμμάτων – ακόμη και ολόκληρων λειτουργικών συστημάτων).
  - Δείτε [http://en.wikipedia.org/wiki/Make_\(software\)](http://en.wikipedia.org/wiki/Make_(software))
- Στα πλαίσια του **μαθήματος** μπορούμε να **χρησιμοποιήσουμε** το γενικό **Makefile** της επόμενης διαφάνειας (να συνοδεύει όλες τις επόμενες εργασίες)
  - Το eCclipse IDE παρέχει τη δυνατότητα χρήσης του Makefile που θα χρησιμοποιούμε στη γραμμή εντολών (δείτε εργαστήριο)

Ένα Γενικό Makefile για Όλα τα Προγράμματα


```
#####  
# Makefile for compiling the program skeleton  
# 'make'      build executable file 'PROJ'  
# 'make doxy' build project manual in doxygen  
# 'make all'  build project + manual  
# 'make clean' removes all .o, executable and doxy log  
#####
```

```
PROJ = as3 # the name of the project  
CC   = gcc # name of compiler  
DOXYGEN = doxygen # name of doxygen binary
```

define any compile-time flags

```
CFLAGS = -std=c99 -Wall -O -Wuninitialized -Wunreachable-  
code -pedantic # there is a space at the end of this
```

```
LFLAGS = -lm
```

```
#####  
# You don't need to edit anything below this line  
#####
```

list of object files

 # The following includes all of them!

```
C_FILES := $(wildcard *.c)
```

```
OBJS := $(patsubst %.c, %.o, $(C_FILES))
```

```
# To create the executable file we need the individual  
# object files
```

```
$(PROJ): $(OBJS)
```

```
$(CC) $(LFLAGS) -o $(PROJ) $(OBJS)
```

```
# To create each individual object file we need to  
# compile these files using the following general  
# purpose macro
```

```
.c.o:
```

```
$(CC) $(CFLAGS) -c $<
```

there is a TAB for each indentation.

To make all (program + manual) "make all"

```
all :
```

```
make
```

```
make doxy
```

To make all (program + manual) "make doxy"

```
doxy:
```

```
$(DOXYGEN) doxygen.conf &> doxygen.log
```

To clean .o files: "make clean"

```
clean:
```

```
rm -rf *.o doxygen.log html
```


Makefiles στο eclipse (Αυτοματοποίηση Μεταγλώττισης)

The screenshot displays two windows from the Eclipse IDE. The 'New Project' window on the left shows a list of project types under the 'C/C++' category, with 'Makefile Project with Existing Code' selected. The 'C Project' window on the right shows the configuration options for a C project, including project name, location, and project type. The 'Project type' list includes various options like 'Executable', 'Shared Library', and 'Makefile project', with 'Makefile project' and its sub-option 'Empty Project' selected.

Το eclipse IDE παρέχει τη δυνατότητα χρήσης δικών μας (Standard Make) ή δημιουργίας (Managed Make) makefiles. Περισσότερα στο Εργαστήριο

Δήλωση Μακροεντολών Εκτός Προγράμματος

- Οι πλείστοι μεταγλωττιστές (και ο GCC) υποστηρίζουν την επιλογή `-D`, η οποία επιτρέπει τον ορισμό της τιμής ενός macro στην γραμμή εντολών (χρήσιμο σε makefiles)
  - π.χ., ορισμός macro `DEBUG=1` στο `foo.c`
`gcc -DDEBUG=1 foo.c` ή `gcc -DDEBUG foo.c`
- Σεβασμός Ορισμάτων CFLAGS του Makefile (με χρήση shell script command substitution):
  - `CFLAGS=`cat Makefile | grep "CFLAGS =" | awk -F" = " '{print $2}'``
  - Να δίνεται κάθε φορά που ανοίγεται το shell.
  - `make CFLAGS="$CFLAGS -DDEBUG=1 -DTRACE=1" stack`
    - προσθέτει στα υφιστάμενα flags το `-DDEBUG=1` και `-DTRACE=1`

Δήλωση Μακροεντολών Εκτός Προγράμματος

Παραδείγματα Χρήσης

```
make          # Σχόλιο: απλή μεταγλώττιση
make clean    # διαγραφή ενδιάμεσων αρχείων .o κτλ
make doxy     # δημιουργία doxygen
make all      # μεταγλώττιση όλων των αρχείων και doxygen
```

Κάθε φορά που ανοίγετε το τερματικό

```
CFLAGS=`cat Makefile | grep "CFLAGS =" | awk -F" = " '{print $2}'`
```

Compile + TRACE

```
make CFLAGS="$CFLAGS -DTRACE=1"
```

```
#ifdef TRACE
    printf(" > Pushing to stack");
#endif
```

Compile + Doxygen + TRACE

```
make CFLAGS="$CFLAGS -DTRACE=1" all
```

all :

```
    make
    make doxy
```

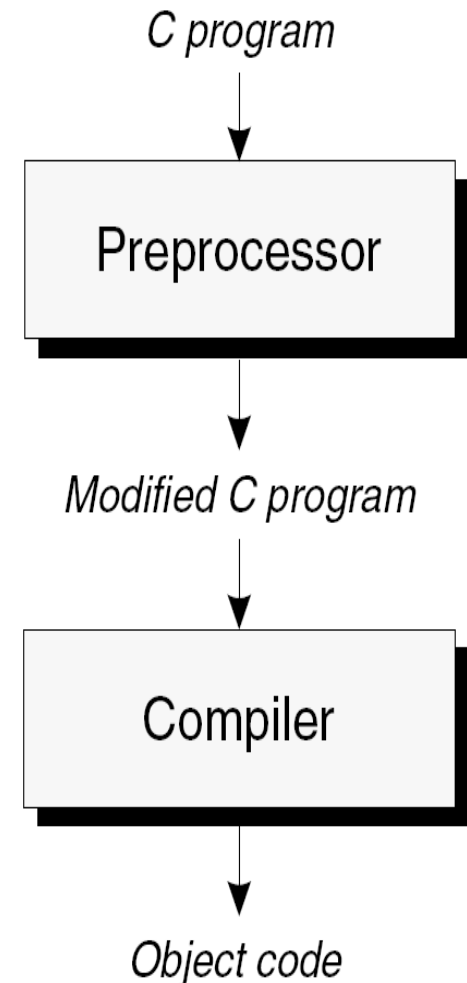
Compile + DEBUG (stack) + TRACE

```
make CFLAGS="$CFLAGS -DTRACE=1 -DDEBUG=1" stack
```

Οδηγίες Προεπεξεργαστή (Preprocessor Directives)

- Θυμίζουμε ότι ο **Προεπεξεργαστής** σε ένα πρόγραμμα εκτελείται ΠΡΙΝ την μετατροπή των **αντικειμενικών αρχείων**
  - Συμπερίληψη **δηλώσεων** από αρχεία **κεφαλίδας βιβλιοθηκών**
- Στη C είναι δυνατό να κωδικοποιούνται σχεδόν **ολόκληρα προγράμματα** με τον Προεπεξεργαστή!
  - Ωστόσο **ΠΡΕΠΕΙ** να αποφεύγεται η χρήση του στον **μεγαλύτερο δυνατό βαθμό**.
  - Αυτό εφόσον δεν έχει σχεδιαστεί για ανάπτυξη του ίδιου του κώδικα αλλά απλά για διαδικασίες προ-επεξεργασίας όπως δείχνουν τα ακόλουθα παραδείγματα

Οδηγίες Προεπεξεργαστή (Preprocessor Directives)

- Παράδειγμα Προεπεξεργασίας `#include <stdio.h>`:

Blank line

Blank line

Lines brought in from stdio.h

Blank line

Blank line

Blank line

Blank line

```
int main(void)
```

```
{
```

```
    float fahrenheit, celsius;
```

```
    printf("Enter Fahrenheit temperature: ");
```

```
    scanf("%f", &fahrenheit);
```

```
    celsius = (fahrenheit - 32.0f) * (5.0f / 9.0f);
```

```
    printf("Celsius equivalent is: %.1f\n", celsius);
```

```
    return 0;
```

```
}
```

Δείτε το μόνοι σας!
gcc -E example.c

Οδηγίες Προεπεξεργαστή

`#include` και `#define`

- **Χρήση 1:** Παράδειγμα Συμπερίληψης Διαφορετικού Αρχείου Κεφαλίδας για διαφορετικούς επεξεργαστές (ή διακοπή μεταγλώττισης – σε αρκετούς μεταγλωττιστές)

```
#if defined(IA32)
    #define CPU_FILE "ia32.h"
#elif defined(IA64)
    #define CPU_FILE "ia64.h"
#elif defined(AMD64)
    #define CPU_FILE "amd64.h"
#else
    #error No CPU_FILE found specified
#endif

#include CPU_FILE
```


Οδηγίες Προεπεξεργαστή

`#include` και `#define`

- **Χρήση 2: Τοποθέτηση Σχόλιου γύρω από σχόλια:**

- **Λανθασμένη Έκδοση**

```
/* /* Comment */ */
```

```
error: expected identifier or '(' before '/' token
```

- **Διορθωμένη Έκδοση με #IF**

```
#if 0
```

```
/* Comment */
```

```
#endif
```

Οδηγίες Προεπεξεργαστή

#include και #define

- **Χρήση 3:** Πρόγραμμα το οποίο είναι συμβατό με διαφορετικά λειτουργικά συστήματα:

```
#if defined(WIN32)
...
#elif defined(MAC_OS)
...
#elif defined(LINUX)
...
#endif
```

Χρήση 5: Απλές Συναρτήσεις
#define ADD(x, y) (x+y)

- **Χρήση 4:** Ενότητες που θα εμφανίζονται μόνο με τον ορισμό ειδικών σταθερών (DEBUG_CRITICAL, DEBUG_LOG, ...)

```
#define DEBUG_LOG 1
#if defined(DEBUG_LOG)
printf("Value of i: %d\n", i);
#endif
```

→ Parenthesis Not necessary

Οδηγίες Προεπεξεργαστή

(Παραμετροποιημένες Μακροεντολές)

- Παραδείγματα **Παραμετροποιημένων μακροεντολών (parameterized macros):**

```
#define MAX(x, y) ((x) > (y) ? (x) : (y))  
#define IS_EVEN(n) ((n) % 2 == 0)
```

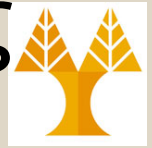
- **Κλήση των Μακροεντολών:**

```
i = MAX(j+k, m-n);  
if (IS_EVEN(i)) i++;
```

- **Οι ίδιες γραμμές μετά από την αντικατάσταση της μακροεντολής:**

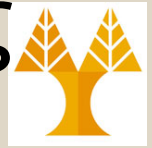
```
i = ((j+k) > (m-n) ? (j+k) : (m-n));  
if (((i) % 2 == 0)) i++;
```

Παραμετροποιημένες Μακροεντολές (Πλεονεκτήματα & Μειονεκτήματα)

- Η Χρήση **παραμετρο-ποιημένων μακροεντολών** αντί **πραγματικών συναρτήσεων** έχει κάποια **πλεονεκτήματα** και **μειονεκτήματα**:
- **Πλεονεκτήματα**:
  - A. Ένα πρόγραμμα με **μακροεντολές** μπορεί να είναι **ελαφρώς γρηγορότερο**.
    - Μια **κλήση συνάρτησης** συνοδεύεται από επιπλέον κόστος δέσμευσης μνήμης στην **στοίβα του προγράμματος**.
    - Μια μακροεντολή από την άλλη **αντικαθιστά την κλήση** την κατά την μεταγλώττιση
  - B. **Τα Macros είναι "γενικά"**: Μια μακροεντολή μπορεί να δεχθεί ορίσματα **οποιουδήποτε τύπου**
    - Π.χ., στη συνάρτηση **MAX** μπορούσα να χρησιμοποιήσω int, long int, float, double.
    - Βέβαια η έλλειψη **ελέγχου τύπου (type-check)** μπορεί να θεωρηθεί και ως μειονέκτημα όπως θα δούμε στην επόμενη διαφάνεια.

Παραμετροποιημένες Μακροεντολές (Πλεονεκτήματα & Μειονεκτήματα)

- **Μειονεκτήματα (μερικά):**

A. Το μεταγλωττισμένος κώδικας είναι μεγαλύτερος (*program text*).

$n = \text{MAX}(i, \text{MAX}(j, k));$ ΙΣΟΔΥΝΑΜΕΙ (μετά την προεπεξεργασία με)

$n = ((i) > (((j) > (k) ? (j) : (k))) ? (i) : (((j) > (k) ? (j) : (k))));$

B. Δεν ελέγχεται ο τύπος των ορισμάτων (*type-check*) ούτε και γίνονται αυτόματες μετατροπές τύπων.

C. Δεν υπάρχουν δείκτες σε **Macros, ενώ υπάρχουν δείκτες σε συναρτήσεις.**

D. Δείτε το βιβλίο για άλλα μειονεκτήματα

- **Επομένως να τα αποφεύγουμε όσο μπορούμε!**